

RÁŠ1½E PRO IVU JANÁ½UROVOU

ÁĚtrtek, 02 Áerven 2011

Pár soukromých vzpomínek: jako by to bylo vÁera... PÁ™išla jsem za ní do šatny a sdÁ›lila jí mé sladké tajemství
"Ivo, jsem v jiném stavu a budu se vdávat!" Dostala jsem pak od ní bájeÁ•ný stÁ™ih na tÁ›hotenské kalhoty. MÁ›la pÁ™ede m
totiÁ¾ náskok - uÁ¾ roÁ•ní Sááábinku. Je to uÁ¾ pÁ›knÁ› dávno; tenkrát jsme se dost Á•asto vídaly.

DÁ›lala jsem s ní Á•asto rozhovory do rážných novin a Á•asopisÁ™. Bylo to vÁ¾dy moc fajn, protoÁ¾e práce s ní byla úÁ¾a
VÁ¾dycky bájeÁ•ná a vtipná. To jsme pracovali ještÁ› s mým manÁ¾elem, Bernardem Goldweinem - taková dvojka, on
fotograf, já redaktorka. Škoda, Á¾e nejsem v Praze - mám tolik jejích krásných fotek, ráda bych vám je
ukázala... Taky mi vyprávÁ›la, jak kdyÁ¾ byla tÁ›hotná, má›la prostudovanou kompletní patologii tÁ›hotenství a porodÁ™ :-)))
kdyÁ¾ se má›la první holÁ•iÁ•ka narodit, byli právÁ› s Remundou na své pÁ™enádherné chalupÁ› v JiÁ¾ních ÁĚechách. Vra
zrovna s mlékem od sedláka, kdyÁ¾ najednou: "Je to tadyyyy!" - a uÁ¾ jeli - jenÁ¾e, na kÁ™iÁ¾ovatce Iva rozhodla: "Ne, do
uÁ¾ ne - zaboÁ• na Písek!" Ani uÁ¾ nevím, o kterém filmu jsme to dÁ›lali reportáÁ¾, kdyÁ¾ jste tam za nimi jeli... A &scar
pÁ™i byla Teodora, má› Robert... Chodila jsem ji obdivovat do divadla "z obou stran" - na jevišti i v šatnÁ›. Ona
vám byla vÁ¾dy tak úÁ¾asnÁ› pracovitá ... Stále nÁ›co vyrábÁ›la. Upletla si napÁ™íklad bÁ›hem zkoušek pÁ™epych
dlouhý kabát, i si šila všechno na sebe. Dá se Á™íct, Á¾e na co sáhla, to se jí povedlo. O tom, jaká byla a je
hereÁ•ka, vám psát nemusím. To víte všichni. Byla a je bájeÁ•ná. A Á¾e nám ty proklaté roky pÁ™ibývají? Nu, co se
dá dÁ›lat... Tak snad jen je oslavit :-))) Všechno nejlepší k narozeninám, ještÁ› hodnÁ› krásných rolí a
samozÁ™ejmÁ› ZDRAVÍ, za všechny pÁ™ejd@niela